

Behandling af dem i et Udvalg skal ansees for en Tilendbringelse af Revisionen, men dette gaar, som sagt, ikke an. Jeg haaber, at det ærede Thing vil vedtage mit Forslag, men dersom det skulde blive forkastet, vil jeg til tredie Behandling stille Forslag om, at lade samtlige disse Revisionsbestemmelser gaar ud, thi jeg kan ikke finde mig i, at de staae der til ingensomhelst Nytte.

Juslitsministeren: Hvad angaar det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler reiste, da har jeg ikke ifinde at indlade mig videre med ham derom, men jeg vil blot bemærke, at forsaavidt han valgte et Exempel, som i Gjærningen skulde vise, hvorledes dette Spørgsmaal fra Regjeringens Side opfattes, saa veed jeg med Visshed, at dette Exempel var meget uheldigt valgt, thi den Lov, som den ærede Taler sigtede til, nemlig den angaaende Lønninger for Universitetets Embedsmænd, har ganske vist hvert Aar været forelagt her i Thinget, forsaavidt der ikke har været forlangt og givet Samtykke til at udsætte Revisionen deraf, og den vil, efter hvad en af mine Colleger i et af de foregaaende Møder har meddeelt, ogsaa blive forelagt i denne Samling. Jeg troer saaledes ikke, at det med Føie kan siges, at Regjeringen i Gjærningen har vist, at den opfatter Spørgsmaalet om Forelæggelse til Revision paa en saadan Maade, at der kunde være Anledning for det høie Thing til i disse Love at indføre en Bestemmelse som den nu foreslaaede, og det forekommer mig tillige, at det vilde være en høist besynderlig Fremgangsmaade til et af Juslitsministeren forelagt Lovudkast at stille et Endringsforslag, som, efter hvad den ærede Taler nu sagde, er myntet mod Motiverne i et af en anden Minister forelagt Lovforslag.

Ordføreren: Jeg kan ikke troe, at de enkelte Ministre skulde kunne have saa afvigende Anstuelser angaaende et saa særdeles vigtigt Spørgsmaal, der kommer igjen i forskjellige Love under de forskjellige Ministerier, men saa

Meget er mig klart, at naar kun en enkelt Minister har en saadan Anstuelse, maa Thinget i det Hele sørge for, at der lægges en virkelig Betydning ind i den paagjældende Bestemmelse. Det er nemlig givet, at den Minister, som i alt Fald vedkjender sig denne Fortolkning, ligesaa let til næste Gang kan blive Juslitsminister, som han nu er Indenrigsminister; ja, han vil kunne faae hvilkensomhelst anden Portefeuille det skal være, og han vil naturligvis følge den samme Fortolkning i dette Punkt, for hvilket Ministerium han end staaer; jeg holder mig desuden overbevist om, at han ikke er ene om denne Fortolkning. — Jeg vil gjøre opmærksom paa, at selv om Loven om Lønninger for Universitetets Embedsmænd blev forelagt i dette Dieblit, er det dog aldeles klart, skjøndt jeg ikke veed, hvorlænge Regjeringen tænker at lade Rigsdagen blive siddende, at der ikke er nogen Udset til, at en Lønningslov, der er af en saa omfattende Beskaffenhed som den nævnte, naar vi see hen til alle de Lovarbejder, der allerede foreligge os, vil kunne tilendbringes i nærværende Samling. Da have vi imidlertid atter høit en Forelæggelse og maaskee i det Høieste en Udvalgsbetænkning, og det skulde i den følgende Tid kunne betragtes som en fuldbendt Revision! Den københavnske Communalstattelov har ogsaa ladet vente paa sig i længere Tid; thi, saavidt jeg erindrer, blev den ikke Rigsdagen forelagt i dens forrige Samling, og jeg troer heller ikke, at dens Revision blev udsat ved en ny Lov; men i alt Fald mener jeg, at der er fuldgjldig Grund til at bringe et virkeligt Indhold ind i de Bestemmelser, man har. Naar man seer, at der fra Regjeringens Side gjøres en Fortolkning gjældende, som medfører, at slige Bestemmelser tabe deres Betydning, mener jeg, det er ligefrem, at man søger at gjøre Bestemmelsen tydelig og klar, saaledes at Enhver kan see, hvad der ligger deri.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved: